

Гей ти, нудьго проклята

Григорій Сковорода

Гей ти, нудьго проклята! Ся докучлива печаль
Гризе мене затята, як міль плаття чи ржа сталь.
Гей ти, скуко, гей ти, муко, люта муко!
Де не буду, я з тобою завжди всякий час,
Ми — як риба із водою, хто розлучить нас?
Гей ти, скуко, гей ти, муко, люта муко!
Звіряку злу заколеш, як візьмеш гострий ніж,
Нуди ніяк не збореш, хоч меч свій і сталиш.
Гей ти, скуко, гей ти, муко, люта муко!
Добросердечне слово лиш може врятувать,
Що завсігди готове думки всі обійнять.
Гей ти, скуко, гей ти, муко, люта муко!
Христе, ти — меч верховний, а піхви — наша плоть,
Почуй наш крик, сліз повний, дай думи прополоть.
Гей ти, скуко, гей ти, муко, люта муко!
Твій голос рідний з неба нам буде провіщать,
Що блискавкою, громом треба полк нуди прогнать.
Геть ти, скуко, геть ти, муко, з димом-чадом!